

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 6 d' Janer—LA EPIFANIA Ó LA ADO-
RACIÓ DELS TRES SANTS REYS, GASPÀR,
BALTASAR Y MELCIOR.

Dill. 7.—S. Ramón de Penyafort y S. Ju-
lià màrtir.

Dim. 8.—S. Teófilo diaca y S. Eladi mrs.

Dimec. 9.—S. Julià mr. y sa esposa Santa
Basilisa vg.

Dij. 10.—S. Nicanor diaca mr. y S. Gon-
zalo de Amarante cf.

Div. 11.—S. Higini p. y mr. y S. Salvi mr.

Dis. 12.—S. Arcodi, S. Aelredo ó Alfredo
abat de Cister y Sta. Taciana mrs.

QUARANTA HORES.—Continúan en
la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors.—La
exposició de S. D. M. comensa á les 4 y
mitja.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITRES.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	11'50	«
Mill.	14'50	«
Panís.	14'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'00	«
Patates (carga).	12'00	«
Ous (dotzena).	01'20	«

Dolers de LA JERUSALEM

Nº 9266.

Núm. 28

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

· dirigir-se á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

N.º 9266

SANCH NOVA al sigle XX

En 1 de Juliol del passat any publicàrem el primer número de nostra revista y al concretar nostres propòsits deyam lo següent:

«Els conceptes de Patria, Nació y Estat, son clarament definits, tant en la obra del Dr. Torras y Bages, que senyalém com de text, com en la del Sr. Vayreda *Sanch Nova*, qual titol enmatllevém; no cal repetirlos. La exaltació del Dogma catòlich en tota sa puresa y sumissió á les ensenyances de la Iglesia y de sos ministres, en l'ordre relligiós; la reivindicació de la personalitat de Catalunya, tal com quedá reconeguda en el fet històrich de la unitat espanyola y subsistí durant sigles ó sia 'l regoneixement de sa personalitat dins del Estat espanyol, no com á privilegi sino com á dret concussionat y com á doctrina aplicable á totes les regions històriques que componen nostra nació, única, en nostre concepte, que pot regenerar al Estat y salvarlo de la catástrofe que li ha preparat la política absorbent de Madrid, vinculada en els partits polítics, esca del pecat de tots els mals

d' Espanya, en l'ordre polítich y en l'ordre social l'exaltament de la familia cristiana com á fonament y basa de la societat, el conreu de la Veritat, suprema aspiració de la més alta dignificació de la inteligencia, les ciencias y les lletres, el de la Bellesa, verb de totes les arts del sentiment, el del treball honrat, signe de redempció del pecat d'origen, y, en fi, el de la patria tradicional, cristiana conjunció dels vers conceptes de llibertat, igualtat y fraternitat. Heus aquí la sintesis de nostra propaganda.»

Al entrar de plé al sigle XX, no podém menos de recordar els sobredits conceptes pera refermarnos en ells y al girar el cap entera pera veure la feyna feta, si bé no hem de sorprendrens del poch camí recorregut, tampoch podém menos que manifestar la nostra satisfacció. Pot ser nostra veu débil y poch autorisada no ha pogut atravesar certs llindars hont ja s'está satisfet de lo que 's té; pot ser no ha sigut escoltada ni tant sols sentida per molts que d'aquest mon no 'n buscan sino lo positiu que per ells no es més que les satisfaccions del cos, ni per altres que 'ns consideran com á enemichs declarats, perque

p q del director

anem justament contra lo que ells adoran, pot ser fins hem hagut de sufrir la decepció de veurens mal rebuts en certs indrets hont creyam poguerhi entrar com á casa nostra, pero encara aixís y tot, no podém dissimular nostra satisfacció, satisfacció basada en les mostres de deferencia rebudes de tots indrets y en les paraules d'encoratjament que 'ns prodigan les persones de bona voluntat.

En el darrer número volguerem fer la despedida del sigle que finia ab un *alarde* de nostra vitalitat y invitarem als nostres actuals col·laboradors á ferhi acte de presencia. El resultat fou recullir fins á dinou firmes sota altres tants íreballs, tots excel·lents y de sana doctrina y alguns d'ells de verdadera importancia, cual bona acullida se feu visible en el fet de despatxarse fora de suscripció, casi tota la reserva que en bona previsió haviam preparat d'aquell número.

Y aquesta col·laboració es una de les majors satisfaccions que podém haver sentit els primers fundadors de aquesta revista, porque ella simbolisa una sanita corrent en la joventut de nostres dias. Cal ferho notar; no es la joventut que 'ns presta la seva col·laboració, aquella joventut engandulida y viciada entre plaers y diversions, de la que ab els anys ne surtirá la societat llibertina y perdularia; no es tampoch aquella joventut frivola, incipida ó encongida que si avuy no serveig pera res demá será una remora pera la bona marcha de la societat, ni aquella altra iniciada en els misteris de la política xorca que un cop despullada de les poques il·lusions que de la mateixa joventut s'alimentan, produhirá l'aixám de polítichs immorals y cínichs que viuen embrutant els organismes de l'Estat; ni per fi, aquella joventut malaltissa, descregu-

da y atea, que fa gala del dupte y de la negació, únich fruyt que ha pogut cobsar en el camp de la corrupció general; no, nostres col·laboradors son joves creyents y plens de fé, en Deu primerament, y també en els suprens ideals de patria y regeneració, plens d'esperansa en la realisació d'aquests ideals y més que tot y sobre tot plens de voluntat pera coadjuvar á n'aquesta obra, ja que com diu Jesuchrist la fé sense les obres es morta.

Heus aqui porque n'estém satisfets del nostre cami de mitj any; n'estém satisfets y desitjém que Deu ens dongui forces pera guanyarnos noves satisfaccions d'aquesta mena.

COSES DEL DIA

En un poble de la provincia de Granada s'ha lliurat una batalla en que la sanch ha anat á dolls. Tres morts y divuyt ferits vistos, han sigut les despulles d'aquesta gloriosa acció que honra als seus generals. ¿No saben que 's disputavan? Donchs era cuestió d'eleccions, de veurer quin conillet de guix se devia enviar al Congrés.

Per aixó, per aquest assumpto de tanta transcendencia han lluytat á escopetades pels carrers ab un patriotisme digne de ser encomiat pel *Noticiero Universal*, la Guardia Civil contra uns electors capitanejats pel Jutje de Pau.

Valent despido li han fet aquests andalusos al passat sigle de les llums. Cuan ja aixó de les eleccions es tingut per una muxiganga de la que fins les criatures se n'en riuén, ells hi donan prou importancia para jugarshi la vida. Veritat es que si anessim á es-

brinar ahont es *la madre del cordero*, de segur que trobaríam que no's tracta pas d'un grupo de electors honrats qua tractava de defensar sos lligitims drets contra un altre grupo de electors criminals que volian detentárloshi. Apostariam qualsevol cosa que la colisió nasqué efecte de rivalitats de poble originades y fomentades pels seus cacichs y que 'ls que lluytavan tant res de bo serian els uns com els altres.

De tots modos parodiant altre frase célebre podrán exclamar aquells electors al parlar del seu representant; *nuestro querido diputado que tanta sangre nos cuesta.*

Llegirem en un diari d'aquesta setmana un telégrama de Madrid que diu:

«*El Liberal* s'indigna davant del espectacle que donan els conservadors entre si y aquestos y els fusionistes, que no més pensan en la possessió del poder sens preocuparse per la marxa dels assumptos públichs.

»Diu que seguint la conducta que 'ls polítichs han seguit fins ara, prepararnos pera que en el sigle XX acabi la personalitat de la patria de la mateixa manera que 'l sigle XIX ha acabat ab la seva historia.»

¿Are se n'adona *El Liberal*? Vaya un descobriment. Com si n'aguessin presentat may d'altre d'espectacle á Madrid, com si s'haguessin preocupat may d'altre cosa els partits polítichs que allí tenen sentat el ventrell. Y 'l mateix *Liberal* qu'are s'escandalisa ¿qu'ha fet may altre cosa que fomentar aquest espectacle inflant al un y al altre de 'ls polítichs segons les seves conyeniencies? ¿no es ell polítich de la mateixa mena fins al moll dels ossos? ¿y de qué més viu que d'aquestos espectacles que li

suministran materia pera omplir ses columnes are que no pot omplirles ab aquells crits de victoria d'altra temps, cuan ell com els demás companys omplian la caixa fent bramar el lleó devant del temple de la patria espanyola, com els xarlatans fan sonar el bombo davant de la seva barraca?

X.

Acte inaugural de la Creu del Montsacopa

La magnifica idea que tingueren els associats del Apostolat de la oració, de inaugurar l'actual sigle enlayrant una Creu en el cim del Montsacopa, per aixis glorificar á Deu nostre Senyor y donar una proba de que 'ls olotins entran en la nova centuria ab la Fè cristiana més que may arrelada dins son cor, fou ocasió 'l dia de Cap d'any d'un espectacle que no oblidará facilmente qui la ditxa tingué de contemplarlo. Tot se conjuntá pera ferlo grandios, imponent y espléndit, y verament se sent débil la ploma al tractar de descriurel.

El Sigle XIX se despedí de nosaltres mal humorat y rúfol, tractant d'embolcallarnos ab bolves de neu; mes no agradá á son successor presentarse en condicions tant tristes, per lo que enviá la *tramontana* á li de que escombrés els nuvols y preparés una diada de gran cerimonia. Aixis ho feu, ab zel potser ecsagerat, y quan el sol se llevà no massa d'hora, pogué reflectarse en un cel blau y en els nevats cims de les montanyes vehines.

D'eix modo se prepará la naturalesa per servir de grandios march al cuadro que s'anava á desenrotllar.

Mentres tant creixia l'entusiasme dins la vila y en els pobles veïns. De ponent devallava ja 'l nombrós aplech de Ridaura, ab que seguiren els de Las Presas, Mayol, La Pinya, La Cot, Batet, Begudá y el de Sant Joan les Fonts, que fou notabilíssim y extraordinari. Tantes multitudes ajuntantse dintre y devant de la iglesia de Sant Esteve ab els olotins, constituïren una formidable y atapahida currua de gent que pecant de curt, tal volta, pot suposarse formada per vuyt ó nou mil persones. Allavors comensá la que 'n dirém *romeria*, emprenent l'ascensió á Sant Francesch.

Per no incorrer en algún descuyt, que de veres sentiríam, no entrarem en detalls especificant quines foren les associacions que concorregueren al acte, precedint al pendó portat per l'Il·ltre. Sr. Alcalde, al que seguia la Corporació municipal, comunitats religioses y cabildo parroquial presidit pe 'l Rvt. Sr. Rector. La banda municipal tancava la comitiva. Lo que si hem de dir, que les banderes y pendons que seguidament desfilaren foren nombrosíssims y molts de gran gust y riquesa.

Quan els últims concurrents á aquella interminable romeria coronaren l'antich volcá, comensá la cerimonia d'inaugurarse la Creu de ferro allí enlayrada, pujant á un púlpit improvisat el P. Miquel de Barcelona, jove relligiós caputxí, qui en catalá, ab frases elocuentíssimes y ab estentórea veu, explicá lo que significava aquell acte y felicitá als concurrents. De veres emocionavan aquelles paraules llensades en ple ayre, en un escenari grandió y á la llum del sol ponent que daurava 'l cel ab rogenques tines.

De com l'ánim ne sorti impresionat per tot aquell conjunt, ja hem dit que ja ploma no encerta á explicarho.

Precis es recordar la especialíssima situació del Montsacopa ab la vila en son faldar y enfilant les hermosíssimes valls que forman aquesta encontrada, l'óval de gegantines montanyes, grahons del Canigó, que envejósament l'enclouen, la solemnitat del fet que 's commemorava, l'entusiasme de la multitud que ab sos càntichs el traduhia y les mil notes de vivíssims colors que oferian el cel, l'horitzó y la montanya, esbalahint els ulls ab sa varietat y armonia, pera poder comprendre que certs espectacles se senten, mes no 's descriuen. Al devallar, quan d'aprop d'Olot se veyá 'l formiguetj humá marcar el camí de la montanya y dibuixarse en el cel la silueta dels ayrosos pendons y de la bigorrada comitiva, recordava un d'aquells cuadros bíblchs com el del *Sinahi* ó del *Sermó de la montanya*.

Y mirant alsarse magestuosos els brassos de la Creu, y recordant que per honorarla s'habian aplegat pobles y més pobles, géneres y més géneres de tot estament y condició, els llabis instintivament somreyan de pietat pe 'ls pobres baladrers que 's proclaman ilustrats y sabis al declarar morta la Fè cristiana; sens considerar que 'ls morts son ells, morts de cor y d'esperances al ofegarse entre glopades d'una xorca materia.

UNA DIADA DELS REYS

(Recorts de ma infantesa)

M' en recordo com si fos avuy. Tenia allavors set anys y tinch que confessar que la meva *fe* ab els Reys era tant gran que ni el més petit dupte l'havia may enfosquit.

Precisament aquell any, segons me

deya la mare, els Reys no 's farien el sort, ja que m' portava á casa com bon minyó y á estudi llegia ja de corrido el *Juanito* cantava les *tablas* y pel sant de 'ls de casa els hi enviaba unes décimes que copiava d' un llibre que vaig veurer encara fa poch dias en mitj de trastos vells á les golfes de casa.

Animat per les bones noves que per endavant m' havia donat la mare, cap any com aquell havia passat tantes hores pensant en lo que demanaria á ses Majestats d' Orient. Era ja el dia avans d' aquesta diada y com no calia dormirshi vaig determinar tenir sobre aquest punt una seria consulta ab en *Pepito*, mon germá petit, que capficat com jo mateix, havia comensat á apuntar en un tros de paper y ab lletra que deixava molt que desitjar, els juguets y lleminadures que pensava demanar.

En un ángul del terrat varem tenir la consulta y d' ella n' eixí una carta de no poch fulls ab les peticions que abdós feyam als Tres Reys y que després de firmada entregarem á la mare perque fes tirarla al corréu.

Complet aquest indispensable requisit ma imaginació de noy comensá á volar en ales de la ilusió vers el moment desitjat, vers aquell felis endemá en que seria posehidor de lo que més ambicionava, d' aquells paquets que constituïan per mí el *non plus ultra* de mos desitjos y el compliment de mes esperances. La mateixa idea me dominá tot el dia y may com aquell havia trovat tant llargues les hores, tant pesat el temps.

Va arribar l' endemá. Eran les sis del matí, la campana de la vehina parroquia tocava á missa primera y pel carrer se sentia la fressa dels carros que portavan les ortalisses al mercat. Dins de casa hi regnava un silenci sepulcral.

Feya estona que estava despert y adelerat ab l' idea de veurer lo que m' haurían portat els Reys vaig determinar vestirme y sense dir res á ningú ni fer el més petit soroll anar á visitar l' apartada habitació ahont els Reys solian cada any deixar sos presents. Vaig atravessar de puntetes una infinitat de cambres y anava ja á obrir la porta de l' última, quant va deturarme una incomprendible fressa que per dintre aquella cambra se sentia. Estranyat al veurer l' estona que durava vaig entreobrir la porta y.... vaig veurer el quadro més horrorós que un noy pugui figurarse.

Tombats per terra, fets trossos els uns, descalabrats els altres, tenia davant meu els juguets, ó millor dit, les despulles dels juguets que á mon germá y á mí ens havian dut els Reys aquell any.

Per un descuyt imperdonable, les minyones havian deixat el dia avans mal tancada la porta que comunicava aquella cambra ab altres habitacions y per ella hi havia entrat el Xelin, un gos llebrer, cadell encara, que 'ns havian regalat y que al veurer tants objectes ab que divertirse prová en ells la bondat de sa novella dentadura.

Cuant vaig entrar el Xelin assentat sobre se potes trasseres s' entretenia ab un entusiasme digne de millor causa en arrencar els poch pels que restavan en la cua d' un cavall de cartró, al que per major desgracia li mancava ademés una pota que junt ab altres despulles vaig trovar més tart sota un sofá. Els altres juguets estavan en un estat igual ó pitjor.

Alguns dolsos y lleminadures que estavan colocats damunt la calaixera fou lo únich que 's salvá d' aquella catástrofe que á mos ulls se representava ab uns colors negres.... horribles.... com may m' havia figurat.

Desesperat, més qu' afligit, vaig tor-

nar, à ma cambra ab menos precaucions que cuant ne sorti, portant dibuixat en mon cervell y ab tots sos més petits detalls aquella destrucció terrible, mon cor vessant d'odi y venjansa vers el Xelin, vers aquell ser que havia destruït els objectes que constituïan ma principal il·lusió y alegria.

Aquella diada dels Reis fou la més trista de ma infantesa.

Més tart l'experiència m'ha ensenyat que no es bo ferse càlculs, ni il·lusions pel pervindre, perque com lo Xelin ab mos juguets, no mancan en la vida cassos imprevistos que'n un moment destrúheixen lo que à voltes s'espera ab més dalé.

MIQUEL SACREST.

Olot 1 Janer de 1901.

SECCIÓ COMARCAL.

SAN JOAN LES FONTS

4 de Janer

Aquesta setmana ha quedat el treball normalisat en totes les fàbriques menos en la de la senyora Vda. Murillo, cual vaga desitjém de cór arribi à son terme cuant antes.

No tindria prou espay en SANCH NOVA si tingués de fer minuciosament la ressenya de la diada de Cap d'any, puig aixís com à Madrid, la nota important de tat dia va ser la inauguració de l'estatua d'en Cánovas, aqui fou l'inauguració d'una creu al Mousacopa, portant à Sant Joan una diada de animació grandiosa y com no recordo haver vist may. Si digués que tot el poble assistí en romeria à dita montanya, seria dir molt poca cosa, puig aixó sols va ser una de les parts que tocava à la funció de la diada del primer de sigle; procuraré fer la ressenya tot lo més curta possible.

Dilluns últim, a les dotse del mitj dia, se sentiren tirs d'armes de foch y un gran repich general de campanes anuncia als veïns la festivitat del dia següent, al mateix temps que'n tal hora quedava la porta de l'iglesia oberta per tots quants desitjessin l'absolució de Deu, tota la tarde fou un entrar y sortir de gent, lo mateix fou en la vetllada y com à testimonis presencials podem dir que entre déu y onze de la nit no sols se trobavan les naus de l'iglesia plenes

de feligresos, sino que fins els aposentos de la Rectoria n'estaban plens y en especial la cuyna en la que'l gormán del foch tenia presoners à una infinitat de fredeluchs després d'inscrits ab tota cerimonia alguns d'ells en les associacions de San Lluís y Filles de Maria.

Exposat el Santissim Sagrament al punt de la mitja nit comensà ab tota solemnitat la missa, celebrant el nostre Rvt. senyor Rector que després de curta plática donà la Sagrada Comunió à uns vuy cents fiels que ansiosos de guanyar la Indulgencia pleuaria s'acostaren à la Sagrada Taula. També hi assistiren totes les autoritats locals.

A les onze del matí del dia de Cap d'any molts estavan ja apunt d'anar à Sant Francesch en romeria, marxant sens tardar en forma de professó, sortint de l'iglesia Parroquial infinitat d'associacions y corporacions cada una ab sa bandera ó penó que no detallaré per no ser massa llarch, diguent sols, que à l'últim de tots hi havia un Sant Crist de regulars dimensions portat per cinch convertits à la Santa fé Católica. No puch passar per alt sense dir que entre les banderes n'hi havia una d'estrenada per l'acte, d'un valor y treball esmeradíssim, qual mèrit se deu al pinsell de nostre amic don Joseph Berga (fill) y senyores Monjes de nostre poble, els quals han donat una prova més de sa pericia en els seus respectius rains.

Molt bon efecte produhia la romeria tant à la sortida com à la tornada en aquest poble, ressaltant les Filles de Maria vestides ab vel blanc y cintes blaves, cantant tots els concurrents infinitat de cançons apropiades per l'acte y compostes per nostre Rvt. senyor Rector que ab tant d'acert ha sapigut organisar l'esmentada festa, per lo cual li trasmeto desde aquestes columnes la més cordial enhorabona, no sols de ma part sino també de molts admiradors de la seva obra.

Et corresponsal.

RIPOLL.

4 de Janer.

La funció religiosa celebrada en la nit del 31 de Desembre en nostre Basilica de Santa Maria, revestí gran solemnitat, vengent en extrèm concorreguda, malgrat à la pluja que caygué tota la vetllada fins à les primeres hores del matí.

Oficià el senyor Rector, qui feu una hermosa y oportuna plática, acabat el cual donà la Comunió à la nombrosa concurrència que s'acostà à la Taula Sagrada.

Cridan aquest any l'atenció del públich les representacions que's donan en català à la «Academia Católica» de la coneguda zarzuela pastoril, *El Naïement del Salvador*. El director Mossen Joseph Raguer, no ha perdonat cap medi ni ha reculat devant de cap sacrifici à fi de presentarla ab tota propietat y esplendor. Se executà à tota orquesta, ab nombrosa y ben vestida compar-

seria, llum d' arch voltaich y de magnesi y una nova y acertada apoteosis digna de cualsevol teatre d' importancia.

—
Sembla que 's portará á terme la construcció d' un edifici destinat á casa Rectoral, obra de absoluta necessitat en aquesta vila. El senyor Rector ha pres ab empenyo la cosa y compta ja ab mil duros cedits per l' Ajuntament y altres mil per el senyor Bisbe de la diócesis.

—
El temps continúa rífol y fret, havent nevat als cims de les montanyes que envoltan la vila.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Tal com anunciavam, tingué lloch diumenge passat en l' *Institut Oloti* la conferencia desenrotllada per don Joseph Gassiot sobre 'l tema *Sistemes electorals*. Aquesta fou notable, donchs el jove senyor Gassiot ab gran concixement de causa esbrinà l' infinit nombre de procediments d' elecció que s' han proposat y empleat desde que 'ls Estats, refugint els sistemes primitius y sensills de les collectivitats y entitats populars, que eran les que portavau la verdadera representació del pais, se donaren á sofisticar ab el vot individual, que de tant que l' han volgut ponderar han acabat per ferne un objecte de befa y escarni, sino de indigne mercadeix.

D' aquí 'n prengué peu pera exaltar l' admirable esprit de democracia cristiana que respirava la constitució del nostre regne d' Aragó del que 's declarará respectuós y entussiasta admirador, ab lo que li feren cor tots els presents, y després d' algunes observacions dels senyors Sans y Cardelús y d' un breu resúm fet pel president senyor Vayreda que declarará estar en absolut d' acort ab les idees pel conferenciant exposades, terminá l' acte rebent el senyor Gassiot moltes felicitacions pel seu treball.

El dia de Cap d' any en el mateix

local y hora, tingué lloch la tercera conferencia desenrotllada pel jove don Joseph Sala sobre 'l tema de l' *aygua sólida*. Aquesta conferencia resultá per demés amena y curiosa, ja que 'l senyor Sala ab superabundancia de material feu una ressenya de les manifestacions naturals de l' aygua en estat sòlit, ja sigui en forma de neu, de gelada, de glas y sobre tot dels *glaciers* que 's troban en les regions fredes ó en les grans altures de les zones temperades y aduch cálides. S' estengué en explicar l' acció de l' aygua en dit estat com element destructor y modificador del terrer y transportador de varis elements de la naturalesa á distancies enormes.

Varis foren els senyors socis que fereu observacions y demanaren aclaracions sobre alguns punts de la materia tractada pel senyor Sala y el senyor Sans les resumi breument. També 'l senyor Sala fou molt felicitat.

S' están preparant algunes noves conferencies.

—
Segons nostres informes, ha guanyat el premi de 1500 pessetes ofert per nostre Ajuntament al primer que nasqués en el present sigle, la filla de don Pere Vinyas, nascuda á les 7 del mati del corrent Janer.

El premi de 250 pessetes ofert pera 'l mateix Ajuntament, son molts els que han presentat sollicitut pera guanyarlo.

—
Durant aquests dias de festa nostre amich el senyor Berga (fill) ha tingut exposada en son taller una collecció magnífica d' impresions al carbó, retratos de persones conegudissimes en nostra vila. Totes aquestes impresions se distingeixen per la elegancia y sobrietat ab que están apuntades y per la manera fina com están cullides les

circunstancies que concorren à formar el conjunt ó sia la fesomia moral y material del retratat, perque s'ha de tenir en compte que la fesomia no es sols els trets de la cara ja que à un amich el reconeixem encara qu' estigui d' esquena, sino que 's troba espargida per tot el cos.

Aixó es lo que ha sapigut trobar el senyor Berga en les seves impresions en unes ab més fortuna que en altres, haventhi algunes tant verdadera-ment notables que no desdenyaria la firma del retratista més distingit.

També estava de manifest en el propi taller un hermós pesebre ab un efecte de lluna pintat per en Berga (pare) d' una il·lusió enlluernadora. Ab aquest doble objecte el taller de nostre amich s' ha vist concorregut per tot lo bo y millor de nostra vila.

Hem rebut l' Almanach de «Lo Teatro Católich» pera l' any 1901. Forma un tomo de 160 planes esmeradament imprès sobre bon paper, en el que hi ha treballs de un gran nombre de reputats prosistes y poetas catalans. Il·lustren la publicació una infinitat de grabats, essent molt curiosos alguns grups d' aficionats al teatro de dife-

rentes societats católiques de Catalunya. Se ven al preu d' una pesseta.

Diumenge passat se donà en el *Centro de Católicos* la segona representació de la aplaudida zarzuela pastoril *El Nacimiento del Salvador ó la redención del Esclavo*, estant tots els aficionats que hi prengueren part mol encertats en sos respetsius papers. La pregaria y coro final del segon acte estaren mol ajustats y la orquesta afinada.

Avuy per la tarde se tornarà à posar en escena junt ab la zarzuela en un acte *La Adoración de los Magos*.

Ens ha sigut remès per la seva inserció un remittit pels metjes d' aquesta vila, el cual no hem pogut insertar per excés d' original lo ho efectuarém en el pròxim número.

GARTES detingudes en la Carteria d' aquesta vila.

Agustí Font. Sens punt de destino, y D.* Dolores Collell de Masós. Sens direcció.

Oror.—Imp. de N. Planadevall.—1901.

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 22 del passat al 4 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS						
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys		
26	Joseph Mir Antiga.	Roser	viudo	71		
28	Carme Nadal.	Proa	viuda	65		
31	Domingo Dorca.	Mas Gou	viudo	70		
31	Ignacia España Vila.	Estiras	casada	66		
2	Joseph Trias Planas.	Dolors	viudo	77		
4	Magdalena Nadal.	Hospital	viuda	65		
Noys, 0.				Noyes, 0.		
NAIXEMENTS						
Noys, 3.				Noyes, 6.		
Total defuncions, 6.						Total naixements, 9.

Ayguas minerals-medicinals de MADREMANYA

ANOMENADAS DE NOSTRA SENYORA DE 'LS ANGELS

Ferruginosas, Bicarbonatadas, Varietat, Acidulas Bicarbonatadas, Mixtas, Silicatadas, y Litiniques. Aprobadas per la Real Academia de Medicina y Cirurgia de Barcelona en 17 de Novembre de 1899. Indicadissimas pera combatre en excelens resultats las Dispepsias flatulens ó dolorosas (gastralgia), dispepsias ácidas per atonia del estómac; anemia, clorosis, desarreglos menstruales; reumatisme, gota; infarts del fetxe, runyons y melsa; enfermetats de la póstata, inflamacions cróniques de la matris y overis; diàtesis úrica, càlculs renals y hepàtics; escrofolisme, diabetis, etc. etc. De venta en totas las farmarcias y establiments de Ayguas Minerals.

NOTA.—No serán llegitimas las ampollas que no portin la marca registrada y el collin ab el nom de «Hossas Germans y C.^a en Cta.» Administració: Rambla de Catalunya, 113. 1.º
Representant en aquesta vila, drogueria de D. CANDI PÉREZ.

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un complert y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja à 100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació d'hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

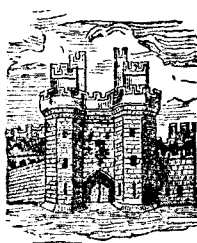
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegadado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterías, 53, 1.ª

LA ILUSTRACIÓ LLEVANTINA

REVISTA ARTISTICH-LITERARIA

DE

CATALUNYA, VALENCIA, BALEARS Y ROSSELLÓ

Cada número una pesseta

Se suscriu en la Administració de aquest periódich.

GRAM ASSORTIT

DE

CALENDARIS DE PARET

Se troban á la imprenta de aquest Setmanari.